

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9094

гр. София, 22.11.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в закрито заседание на 22.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

като разгледа дело номер **12582** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Б. В. Ц., З. З. Ц., В. Б. Ц. и Д. В. Ц. - Г. срещу Заповед № РД-04-50-1297/26.11.2009 г. на главен архитект на Столична община.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед действа спрямо жалбоподателите, тъй като не е надлежно съобщена на праводателите им по различни сделки с части от имота, съсобственост на оспорващите (ПИ с идентификатор 68134.630.15, с номер по предходен план 15, квартал 271, п. VIII). Иска се отмяна на издадения административен акт в частта, касаеща собствения им имот.

Ответникът – главен архитект-Столична община, оспорва жалбата като недопустима, алтернативно като неоснователна, Възражението е, че трима от жалбоподателите са вписани в КРНИ по силата на сделки с части от имота станали след издаването на оспорваната заповед. Към датата на издаването ѝ жалбоподателите не са имали право на собственост/съсобственост върху имота. Заповедта е била съобщена на заинтересованите страни с права върху засегнати имоти, сред които и праводатели на жалбоподателите и тъй като заповедта не е била оспорена, тя е влязла в сила. Жалбоподателите не доказват и за тях не съществува правен интерес да оспорват влязъл в сила административен акт.

След като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, извърши цялостна служебна проверка по чл.168 ал.1 от АПК за законосъобразност на оспорвания административен акт, съдът прие следното от фактическа страна :

С процесната заповед, на основание чл. 129, ал. 2, чл. 136, ал. 1 от ЗУТ, заповед № РД-09-3345/29.05.2008 г. на кмет СО, чл. 134, ал. 2, т. 2 и т. 6 във вр. ал. 1 от ЗУТ, т. 12 от приложение към чл. 3, ал. 2 на ЗУДСО и протоколи на ОЕСУТ №№ ЕС-Г-60/09.06.2009 и ЕС-Г-92/13.10.2009 г. е одобрено изменение на план за

регулация на м. „Б. шосе – рамк“, кв. 271, УПИ II-жс и III-. Обособване на нови УПИ-22,23,24,25; III-жсоо;VII-27,28; VIII-15,26; IX-14; продължение на [улица]-406б, с посочено оцветяване на графичната част, съгласно приложения проект.т. 2 от заповедта – изменение на ПЗ на м. „Б. шосе-рамка“, кв. 271, УПИ I, II, III, IV, VII, VIII и IX.

Оспорващите се легитимират като съсобственици, Д. Г. и - 1/3 ид. част от имота; нот. акт № 11, т.XIV, рег. № 8012, д. № 5269/21.02.2017 г.; Б. В. Ц., 1/3 ид. част от имота нот. акт № 11, т.XIV, рег. № 8012, д. № 5269/21.02.2017 г.; З. З. Ц. –ид.част от имота, нот. актове № 130, том CLXII, рег. 66251, д. 50601/15.12.2014 и № 53, том С., рег. 59581, д. 43374/09.10.2015 г., всички на А..

Въз основа на горните фактически констатации съда прави следните правни изводи: Жалбата е НЕДОПУСТИМА поради липса на правен интерес от оспорване, за което съдът излага следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.215, ал. 1 от ЗУТ Индивидуалните административни актове по този закон, отказите за издаването им и административните актове, с които те са отменени или оставени в сила, могат да се обжалват пред съответния административен съд по местонахождението на недвижимия имот. Съгласно чл.131 от ЗУТ, Заинтересувани лица в производството по одобряване на подробните устройствени планове и на техните изменения са собствениците, носителите на ограничени вещни права и концесионерите според данните от имотния регистър, а до неговото въвеждане - по данни от кадастралния регистър, когато недвижимите имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на плана. Безспорно е установимо и установено, че оспорващите не са били носители на правото на собственост към момента на издаване на процесната заповед, а са придобили право на собственост на по-късен етап – през периода 2014 – 2017 г. След като същите не са били носители на такива права към този момент, независимо дали планът е влязъл в сила, настоящият състав приема, че те нямат правен интерес от обжалване на влязла в сила заповед № РД-04-50-1297/26.11.2009 г. на главен архитект на Столична община. Последващото придобиване на собственост или друго ограничено вещно право не може да обоснове наличие на правен интерес, след като той не е съществувал към момента на издаване на акта. /арг.от Определение № 3434/25.03.2008г., по адм.д.№ 286/2008г. на ВАС II-ро отд., докладчик съдия Дима Й.; Определение № 10783/23.09.2010г., по адм.д.№ 6044/2010г. на ВАС II-ро отд., докладчик съдия С. Й.; Определение № 2525/05.03.2008г., по адм.д.№ 12763/2007г. на ВАС II-ро отд., докладчик съдия Е. З., Определение № 6907/28.05.2018г. по адм.д.№ 6356/2018г. на ВАС II-ро отд., докладчик съдия М. М., определение № 15329/10.12.2018 г., а.д. 14136/18, съдия Т. Р./

Правният интерес е предпоставка за допустимост на жалбата, която е от категорията на абсолютните, липсата на която е пречка за нейното разглеждане по същество.

Правният интерес е уреден и в се АПК, където с разпоредбата на чл.147, ал.1 АПК е предвидено, че право да оспорват административния акт имат гражданите и организациите, чийто права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той създава задължения. Наличието на пряк и личен интерес е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на подадената жалба за която съдът следи служебно. Трети лица извън адресата на административния акт не са засегнати от разпоредителната му част, поради което и за тях липсва правен интерес от оспорването му. Съгласно чл. 142, ал. 1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването

му.

Освен в специалния закон ЗУТ, по точно разпоредбата на чл. 131 АПК, конституционният критерий за съдебна обжалваемостта е определен с Решение № 21 от 26.10.1995, постановено по к.д.№ 18/1995г. на Конституционния съд на РБ. Съгласно мотивите на това решение, правен интерес от оспорване е налице при непосредствено нарушаване или застрашаване правата и законните интереси на правните субекти. Това е материалноправна предпоставка, обуславяща процесуалноправния интерес от оспорване. В тази връзка, правото на оспорване не е неограничено и абсолютно по характер като освен изрично изключените по закон, гражданите и юридическите лица могат да обжалват само тези административни актове, които ги засягат пряко и непосредствено. Целта на оспорването е да се отмени неблагоприятното въздействие на акта върху правната сфера на лицето до което той е адресиран.

За пълнота на мотивите, настоящият състав следва да отбележи и следните факти, въз основа на които приема, че липсва правен интерес от оспорване.

Безспорно се установи, че към момента на издаване на оспорваната заповед, собственици на имота са наследници на П. С. Д. – нот. акт № 8 т. XVI, р. 3008, д. 2717/1943 г. и у-ние за наследници № 02093/2015 г., приложено към жалбата. Съдът в този състав приема, че процедурата по съобщаване на спорната заповед е изпълнена. Не се споделят възраженията, че лице от кръга на наследниците на праводателката, без представителна власт към 07.07.2009 и 26.02.2010 г. е бил единствено уведомен за издадената заповед, а други съсобственици не. Съсобствеността между оспорващите се формира в период след издаване на заповедта, а още повече и влязла в сила към датите на прехвърлителните сделки между съсобствениците. Следва да се вземе предвид и това, че адресата на кореспонденция с общинска администрация е Н. Б., записан като собственик на УПИ VII, имот 15,26 за частта от имот 15, кв. 271 по плана на м. „Л. – бул. Б. шосе – рамка“ и страна по сделки със З. Ц.. За административния орган не съществува задължение да уведомява всички съсобственици в такава процедура. Поради това съдът приема, че към момента на издаване на оспорваната заповед, специално жалбоподателят З. Ц. е надлежно уведомена, поради което за нея липсва правен интерес от оспорване в настоящето производство.

С оглед така изложеното настоящият съдебен състав намира, че жалбата е недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото бъде прекратено.

Воден от изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на Б. В. Ц., З. З. Ц., В. Б. Ц. и Д. В. Ц. - Г. срещу Заповед № РД-04-50-1297/26.11.2009 г. на главен архитект на Столична община като процесуално НЕДОПУСТИМА.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 12582/2019г. по описа на АССГ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в 7-дневен срок с частна жалба пред ВАС от съобщаването му на страните.

Съдия

